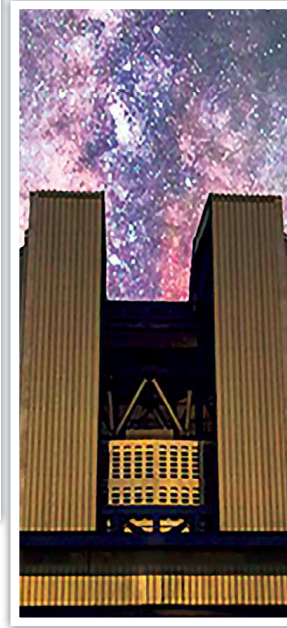

”

«وظیفه یک حکومت این نیست که مردم را به بهشت ببرد.»
 به جهنم، باشد قبول! ایجاد رفاه وظیفه یک حکومت است، یا هدف آن؟ تفاوت این دو را هم نمی‌خواهید متوجه شوید؟

«ژول ورن»های ادبیات و هنر ما کجا هستند که بتوانند یک نمونه «روایت فتح» از فتح آینده فرزندان ما را به تصویر بکشند؟! نگارنده منتظر گام دوم انقلاب در همین راستا هستم...

هالیوود در اتاق تاریک اعتراف

در یادداشت‌های قبلی اشاره کردیم که توسعه در مفهوم غربی (که پدیده‌ایست عمدتاً مادی و تکنولوژیکی) مثل قطره آبی ست که هنوز به زمین نرسیده، در کویر پوچ‌گرایی و نهیلیسم ذاتی تفکر معاصر غربی غرق و نابود می‌شود. این چیزی است که خود سینمای غربی در هالیوود نیز بارها و بارها، در انواع و اقسام فیلم‌های آخرالزمانی و داستان‌های علمی فانتزی به صورت مستقیم و در باقی ژانرها به صورت غیرمستقیم به آن اعتراف کرده است. آینده‌ای که غیر از بحران‌های شدید زیست‌محیطی و اضمحلال و نابودی قطعی منتظر هیچ اتفاق زمینی یا آسمانی دیگری نیست. چه چنین آینده‌ای را جنگ‌های گسترده هسته‌ای رقم بزنند و چه هجوم موجودات بیگانه و پیشرفته فضایی. اگر هیچ‌یک از این‌ها هم نباشد، جهش ژنتیکی یک نوع حشره، میکروب، ویروس یا قارچ بناست جوامع را تبدیل به زامبی

ببرند، دیر یا زود به سمت خودشان کمانه خواهد کرد و مثلاً مثل دولت فعلی فرانسه به خاک سیاه خواهد نشاندشان! فرض کنیم حالا خود دولت‌مردان امریکایی یکی بعد از دیگری دارند اعتراف می‌کنند «امریکا هیچ غلطی نمی‌تواند بکند» و این را متوجه شده‌اند؛ یعنی خلاصه، فرض کنیم هیچ‌گونه مانع جدی و قابل اعتنایی در برابر ما قرار ندارد. یک کارگردان فیلمساز را پیدا کنیم که بتواند ۲۰ سال بعد، ۵۰ یا ۷۵ سال بعد، یک قرن بعد این کشور را حدس بزند و به تصویر بکشد! خود ما مدعیان هواداری گفتمان انقلاب آیا می‌توانیم چنین تصویری را در عالم خیال و رؤیاهای خود تصور کنیم؟!

